

EVROPSKÝ VEŘEJNÝ
OCHRÁNCE PRÁV

VÝROČNÍ ZPRÁVA **2004**
VÝTAH A STATISTIKY

EVROPSKÝ VEŘEJNÝ OCHRÁNCE PRÁV

VÝROČNÍ ZPRÁVA **2004**
VÝTAH A STATISTIKY

© Evropský veřejný ochránce práv 2005

Všechna práva vyhrazena.

Užití pro účely vzdělávací a nekomerční je povoleno, je-li uveden pramen.

Autorkou fotografie na zadní obálce je paní Glory Rozakis.

Úplné znění zprávy je dostupné na Internetu na:
<http://www.euro-ombudsman.eu.int/report/cs/default.htm>

PŘEDMLUVA

Rok 2004 byl bohatý, co se týče práv evropských občanů. Tato práva se stala skutečností pro dalších 75 milionů lidí, jejichž země vstoupily do Evropské unie dne 1. května. Jednou z prvních příležitostí uplatnit tato práva byly počátkem června volby do Evropského parlamentu. A samozřejmě v polovině června byla přijata Smlouva o Ústavě pro Evropu včetně Charty základních práv. Proces ratifikace ústavy ve všech 25 členských státech jistě povede k živým debatám a diskusím o významu evropského občanství.

Z pohledu evropského veřejného ochránce práv byl rok 2004 koncem druhého funkčního období této instituce. Z dvoučlenného štrasburského týmu od září 1995 vyrostla instituce, kterou respektují orgány a instituce EU a již důvěřují občané, kteří se na ni obracují ve stále větší míře. V uplynulém roce došlo k bezprecedentnímu nárůstu předložených stížností o více než 50 %, což je jasným důkazem vzrůstajícího povědomí o právu stěžovat si veřejnému ochránci práv ve věcech nesprávného úředního postupu.

Pro mne osobně znamenal rok 2004 rozhodnutí, zda jsem schopen dostát slibům, které jsem učinil při přijetí funkce evropského veřejného ochránce práv. Jelikož se můj mandát časově shodoval s druhou polovinou legislativního období 1999–2004, bylo mou ambicí bylo plnit priority, které jsem vytyčil dne 1. dubna 2003. Patřilo k nim posílení účinnosti úřadu evropského veřejného ochránce práv, prosazování právního státu, řádné správy a úcty k lidským právům jakož i snaha oslovit občany v celé Evropě. Rozšíření Unie bylo hlavním tématem všech tří priorit a má hlavní filozofie při jejich prosazování je jak „reaktivní“, tj. řešení stížností, tak i „proaktivní“, tedy oslovení občanů prostřednictvím různých iniciativ, jejichž účelem je co nejvíce zkvalitnit služby pro občany.

Jak plním své sliby

Úřad evropského veřejného ochránce práv musí usilovat o to, aby se všem občanům, kteří se na něj obrátí, dostalo pomoci nebo rady, a to včas a řádným způsobem. Toto jsme měli na paměti, když jsme se v roce 2004 ze všech sil snažili vybudovat instituci, která bude schopna sloužit občanům z 25 členských států v 21 jazycích Smlouvy. K 1. květnu jsme byli schopni toho docílit.

A výsledky se dostavily! V roce 2004 byl veřejný ochránce práv schopen pomoci stěžovatelům v téměř 70 % případů, kdy zahájil šetření jejich věci, svěřil ji kompetentním orgánům nebo poradil, kam se obrátit v zájmu rychlého a účinného řešení jejich problémů. Ale dokázali jsme ještě víc! Šetření ze strany veřejného ochránce práv přimělo platit účty a úroky, vydávat dokumenty a poskytovat vysvětlení, napravovat bezpráví a omlouvat se za chyby. Orgány a instituce EU se zkrátka snažily ukázat dobrou vůli spolupracovat s veřejným ochráncem práv k užitku občanů.

Mojí druhou prioritou bylo stavět na vztazích s veřejnými ochránci práv v celé Evropě v zájmu podpory právního státu, řádné správy a respektování lidských práv. To jsem měl na mysli, když jsem stupňoval svoji informační kampaň a když jsem do 1. května navštívil všech deset přístupujících zemí, před koncem roku do Rumunska, Nizozemí, Portugalska a Francie. Tyto návštěvy byly velmi užitečné. Na každé z nich jsem se setkal s občany a potenciálními stěžovateli, kterým jsem vysvětloval úlohu veřejného ochránce práv, a vyměňoval si názory s veřejnými činiteli v zájmu zdůraznění důležitosti mimosoudních opravných opatření a jednal se svými kolegy – veřejnými ochránci práv o tom, jak nejlépe bránit a prosazovat práva občanů. V zájmu další podpory instituce veřejného ochránce práv jsem navštívil Turecko a Srbsko a Černou Horu a radil ohledně ustavení této instituce v těchto státech. Během své informační kampaně a dalších cest jsem uskutečnil celkem 30 přednášek a prezentací a přes 150 setkání s veřejnými ochránci práv, veřejnými činiteli a jinými účastníky dialogu.

Tyto informativní návštěvy byly klíčové rovněž v zájmu plnění mé třetí priority. Veřejné přednášky, setkání a rozhovory pro sdělovací prostředky mi poskytly mnoho příležitostí informovat občany o jejich právech a jejich nejlepším využití. Nadále jsme se snažili stupňovat úsilí adresně informovat potenciální uživatele služeb veřejného ochránce práv oslovováním nevládních organizací, obchodních komor, vysokoškolských kateder práv a veřejné správy a dalších zájmových skupin na seminářích, setkáních a konferencích. Naše publikace až v 25 jazycích byly široce distribuovány a byly dány k dispozici v elektronické formě, v zájmu zvýšení povědomí o úřadu veřejného ochránce práv v celé Evropě.

Byl bych rád, kdyby rozhodnutí Evropského parlamentu o mém znovuzvolení z 11. ledna tohoto roku znamenalo schválení této činnosti. V obecnějších souvislostech považuji silnou podporu své kandidatury téměř všemi politickými seskupeními za hmatatelný důkaz úcty, kterou Parlament chová k této instituci. Tato široká podpora, jdoucí napříč všemi stranami, je vrcholně důležitá v době, kdy naše instituce vstupuje do druhého desetiletí své činnosti.

Příští léta

Nesporně se nalézáme na důležité křižovatce na cestě k Evropě občanů. Ústava, kterou, jak doufám, schválí občané a parlamenty všech 25 členských států, je velkým krokem vpřed v mnoha různých oblastech. Jako pozorovatel v Evropském konventu, který vypracoval předlohu Ústavy, jsem se ze všech sil snažil o to, aby se středem debaty staly zájmy občanů. V jejím textu skutečně prominentně figuruje právo podávat stížnosti evropskému veřejnému ochránci práv. Navíc jsem přesvědčen o tom, že právně závazná listina práv je jednou z nejvýznamnějších vymožeností občanů.

Plné využití potenciálu charty vyžaduje aktivní činnost, která by v občanech probudila vědomí nových možností, které se jim dostávají, a podnítila a podpořila veřejné orgány na všech úrovních Unie k tomu, aby se práva a naděje v ní vyjádřené staly prubířským kamenem jejich činnosti. Veřejnému ochránci práv zejména náleží zvyšovat povědomí o chartě v době, kdy debaty o Ústavě nabývají na síle v celé Unii. Svým partnerům v orgánech EU a členských státech jsem již naznačil svou ochotu a závazek plnit tento úkol. Považuji ho za nedílnou součást tří úkolů veřejného ochránce práv v nejbližších letech.

Prvním náročným úkolem je zajistit, aby byla práva občanů podle zákonů EU respektována na všech úrovních Unie.

Aby se tak mohlo stát, občané si musí být vědomi svých práv. Jako evropský veřejný ochránce práv se nadále budu snažit zvyšovat kvalitu informovanosti občanů a potenciálních stěžovatelů o jejich právech. Neustálý nárůst počtu stížností a žádostí o informace adresovaných evropskému veřejnému ochránci práv ukazuje, že jsme zvolili správný směr, ale že mnoho práce je ještě před námi.

V tomto ohledu je neméně důležité, aby veřejné správy na evropské, národní, regionální a místní úrovni ve své každodenní činnosti plně braly v úvahu práva občanů. Uplatňování práva EU je totiž hlavně povinností správních orgánů členských států. Pokud orgány veřejné správy plně nezohlední tato práva, budou klíčovou úlohu hrát národní a regionální ochránci práv, a to tím spíše, že charta je závazná. Mám v úmyslu více spolupracovat s kolegy v členských státech a hodlám zkoumat možnosti společných šetření a zvážit možnost zavedení jednotné telefonní linky v celé Unii pro ty, kteří se chtějí spojit se sítě veřejných ochránců práv. To by mohlo být zvlášť užitečné pro občany, kteří uplatňují právo svobodně se pohybovat a žít v Unii.

Druhým úkolem je zajistit, aby instituce a orgány EU ve veškeré své činnosti dodržovaly nejvyšší standardy správy.

Rostoucí ochota orgánů a institucí EU spolupracovat se mnou při řešení občanských stížností je mi neustálou posilou. O to více, že způsob jejich reagování na stížnosti je hlavním měřítkem jejich respektování občanů. Čím více je orgán ochoten vyřizovat stížnosti nebo přijímat smírná řešení, navrhovaná veřejným ochráncem práv, tím lépe pro všechny zúčastněné strany. Proto mám v úmyslu provést rozsáhlou analýzu všech smírných řešení dosažených evropským veřejným ochráncem

práv od založení této instituce a zkoumat společné vlastnosti, které by mohly pomoci identifikovat další stížnosti ústící ve smírná řešení typu, kdy „vyhrávají obě strany“.

To všechno je součástí mého úsilí zvýraznit úlohu evropského veřejného ochránce práv jako instituce schopné přispívat ke zvyšování kvality služeb poskytovaných správou Unie. Orgány a instituce EU se mohou ze stížností poučit, jak poskytovat kvalitnější služby. Výsledkem je, že všichni ti, kdož se někdy dostanou do styku s těmito orgány – nejen stěžovatelé – mají užitek z práce veřejného ochránce práv a orgánům by v budoucnu mělo přicházet méně stížností. Mám také v úmyslu zahájit více šetření ze své vlastní iniciativy, abych tak identifikoval problémy a podpořil osvědčené postupy.

V roce 2004 se vyskytlo několik případů, kdy nebyla reakce orgánů EU na šetření veřejného ochránce práv optimální. Svou první zvláštní zprávu Parlamentu jsem vydal poté, co Komise nebyla schopna podat přesvědčivé vysvětlení rozdílů v zařazení referentů pro styk s tiskem ve svých delegacích ve třetích zemích a odmítla návrh doporučení, aby znovu zvážila příslušná pravidla. Toto následovalo po stížnosti na údajnou diskriminaci na základě národnosti. Doufám, že Parlament při přezkoumání činnosti evropského veřejného ochránce práv v roce 2004 vezme v úvahu velmi pozitivní spolupráci, které se mu v naprosté většině případů dostalo ze strany Komise a dalších orgánů a pobídne je k podobné spolupráci ve všech budoucích případech. To nám umožní společně pracovat na prosazování nejvyšších standardů správy.

Třetím úkolem je zajistit, aby instituce veřejného ochránce práv sloužila občanům co možná nejefektivněji a nejúčinněji.

Evropský veřejný ochránce práv je strážcem řádné správy. V tomto ohledu je jeho klíčovým nástrojem Evropský kodex řádné správní praxe. Ve shodě s výzvou Evropského parlamentu při schvalování jeho znění v roce 2001 veřejný ochránce práv používá tento kodex při šetření, zda nedochází k nesprávnému úřednímu postupu.

I přes pozitivní vliv tohoto kodexu se nadále domnívám, že zákon o řádné správě, vztahující se na všechny orgány a instituce EU, má mnoho výhod. Jeho přijetí by zdůraznilo v očích občanů i úředníků význam zásad zakotvených v tomto kodexu. To by pomohlo odstranit současný zmatek z důvodu souběžné existence rozdílných kodexů řádné správní praxe ve většině orgánů a institucí. A konečně, což je nejdůležitější, by to umožnilo pokrok směrem k naplnění základního práva občanů na řádnou správu tak, jak stanoví článek 41 charty (článek II-101 Ústavy). Proto se dále budu snažit o to, aby Evropská komise co nejdříve navrhla zákon o řádné správě orgánů a institucí Unie.

Závěr

Rád bych shrnul svou vizi pro příštích pět let existence instituce evropského veřejného ochránce práv. Mou snahou je, aby všichni občané EU byli schopni uvědomit si svá práva a vědět, jak zajistit, aby jejich evropská práva byla plně respektována. Tohoto cíle lze dosáhnout pouze úzkou spoluprací s institucemi EU, zejména s Evropským parlamentem, a s národními a regionálními ochránci práv v členských státech. Navíc se cítím posílen vědomím, že mohu spoléhat na nadšení a obětavost svých spolupracovníků. Uvědomuji si závažnost povinností, které mi ukládá nedávné širší schválení ze strany Parlamentu, a těším se na to, že tuto ambici uvedu ve skutečnost ve druhém desetiletí existence naší instituce tak, že budeme nadále sloužit občanům EU, a to usilovně, dynamicky, účinně a, což je nejdůležitější, čestně a nestranně.

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

VÝTAH

Desátá výroční zpráva evropského veřejného ochránce práv pro Evropský parlament je přehledem jeho činností v roce 2004. Je to druhá výroční zpráva, kterou předkládá P. Nikiforos DIAMANDOUROS, který se ujal funkce evropského veřejného ochránce práv 1. dubna 2003.

STRUKTURA ZPRÁVY

Zprávu tvoří šest kapitol a čtyři přílohy. Začíná osobní předmluvou evropského veřejného ochránce práv, v němž hodnotí hlavní aktivity a úspěchy roku a vytyčuje své budoucí priority. Tento výtah tvoří obsah kapitoly 1.

V kapitole 2 jsou popsány postupy evropského veřejného ochránce práv při vyřizování stížností a provádění šetření. Upozorňuje na nový vývoj a podává přehled stížností, kterými se zabýval během roku, a to včetně tematického rozboru výsledků případů uzavřených po šetření. Tento rozbor se zabývá nejvýznamnějšími právními a skutkovými zjištěními obsaženými v jeho rozhodnutích v roce 2004.

Kapitola 3 sestává z výběru shrnutí těchto rozhodnutí a ilustruje škálu subjektů a institucí zúčastněných na stížnostech a šetření z vlastní iniciativy. Obsahuje shrnutí všech rozhodnutí o stížnostech zmíněných v tematickém rozboru kapitoly 2. Souhrny rozhodnutí o stížnostech jsou uspořádány nejprve podle typu zjištění nebo výsledku, a poté podle zúčastněných orgánů nebo institucí. Souhrny rozhodnutí po šetření z vlastní iniciativy jsou pojednány na konci této kapitoly.

Kapitola 4 je věnována vztahům s ostatními orgány a institucemi Evropské unie. Začíná nástinem významu konstruktivních pracovních vztahů mezi veřejným ochráncem práv a těmito orgány, poté následuje seznam nejružnějších setkání a projektů, které se v této věci uskutečnily v roce 2004.

Kapitola 5 pojednává o vztazích mezi evropským veřejným ochráncem práv a společenstvím národních, regionálních a místních veřejných ochránců práv v Evropě i mimo ni. Podrobně jsou popsány aktivity evropské sítě veřejných ochránců práv a obsažena je rovněž účast evropského veřejného ochránce práv na konferencích a setkáních.

Kapitola 6 poskytuje přehled komunikačních aktivit evropského veřejného ochránce práv. Tato kapitola je rozdělena do šesti oddílů a týká se hlavních událostí roku, informativních cest veřejného ochránce práv, konferencí a setkání evropského veřejného ochránce práv osobně a jeho spolupracovníků, vztahů se sdělovacími prostředky, publikací a internetové komunikace.

Příloha A obsahuje statistické údaje o činnosti evropského veřejného ochránce práv v roce 2004. V přílohách B a C se uvádějí podrobnosti o rozpočtu a zaměstnancích evropského veřejného ochránce práv. Příloha D obsahuje rejstřík rozhodnutí obsažených v kapitole 3, a to podle čísla případu, jeho obsahu a typu údajného nesprávného úředního postupu.

SOUHRN

Poslání evropského veřejného ochránce práv

Úřad evropského veřejného ochránce práv byl zřízen Maastrichtskou smlouvou jako součást občanství Evropské unie. Evropský veřejný ochránce práv šetří stížnosti týkající se nesprávného úředního postupu v činnosti orgánů a institucí Společenství s výjimkou Soudního dvora a Soudu prvního stupně při výkonu jejich soudní pravomoci. Se souhlasem Evropského parlamentu definoval veřejný ochránce práv „nesprávný úřední postup“ se zřetelem na lidská práva, právní řád a zásady řádné správy.

Kromě šetření zahájených na základě stížností jednotlivců, podniků a sdružení zahajuje veřejný ochránce práv šetření z vlastního podnětu a oslovuje občany s cílem informovat je o jejich právech a o uplatnění těchto práv.

Právo podávat stížnosti evropskému veřejnému ochránci práv je obsaženo ve Smlouvě o Ústavě pro Evropu, která v současné době prochází procesem ratifikace členskými státy EU.

Stížnosti a šetření v roce 2004

V roce 2004 bylo obdrženo celkem 3 726 stížností. To oproti roku 2003 představuje nárůst o 53 %. 51 % z tohoto celkového nárůstu 53 % pochází z 10 nových členských států, které vstoupily do Unie dne 1. května 2004. Zbývajících 49 % představuje nárůst stížností z 15 starých členských států a ze zbytku světa, což je odrazem vyššího povědomí o evropském veřejném ochránci práv v EU i mimo ni.

Vůbec poprvé byla víc než polovina stížností veřejnému ochránci práv podána elektronicky, a to buď e-mailem nebo za použití formuláře na jeho webové stránce. Ve 3 536 případech zaslali stížnosti přímo jednotliví občané a 190 stížností přišlo od sdružení nebo společností.

Téměř v 70 % případů byl veřejný ochránce práv stěžovatelům schopen pomoci, a to buď zahájením šetření jejich případů, předáním případu odpovědnému orgánu nebo podáním doporučení, kam se obrátit za účelem rychlého a účinného řešení daného problému. V průběhu roku bylo zahájeno celkem 351 nových šetření včetně osmi šetření z vlastní iniciativy evropského veřejného ochránce práv.

Většina stížností, která vedla k šetření, byla na Evropskou komisi, a to 375 případů, což činí 69 % všech zahájených šetření. Jelikož Komise je hlavním orgánem Společenství, který přijímá rozhodnutí, která mají přímý dopad na občany, je normální, že se stává hlavním terčem stížností občanů. Bylo zaznamenáno 58 stížností na Úřad pro výběr personálu Evropských společenství (EPSO), 48 stížností na Evropský parlament a 22 stížností na Radu Evropské unie.

K hlavním typům údajně nesprávného úředního postupu patřil nedostatek transparentnosti včetně odmítnutí poskytnout informace (127 případů), diskriminace (106 případů), zbytečné průtahy (67 případů), neuspokojivý postup (52 případů), nečestné jednání nebo zneužití pravomocí (38 případů), neschopnost zajistit plnění závazků, tj. neschopnost Komise plnit úlohu „strážce Smlouvy“ vůči členským státům (37 případů), nedbalost (33 případů) a právní pochybení (26 případů).

V roce 2004 také došlo k dosud největšímu nárůstu žádostí o informace od evropského veřejného ochránce práv. Přes 3 200 individuálních žádostí bylo obdrženo prostřednictvím elektronické pošty oproti zhruba 2 000 žádostem v letech 2003 a 2002.

Výsledky šetření evropského veřejného ochránce práv

V roce 2004 evropský veřejný ochránce práv uzavřel 251 šetření. Ve 247 případech šlo o šetření stížností a ve čtyřech případech o šetření z vlastní iniciativy. Došlo k následujícím zjištěním:

Případy bez nesprávného úředního postupu

Ve 113 případech nebyl na základě šetření veřejného ochránce zjištěn nesprávný úřední postup. Takový výsledek není pro stěžovatele vždy negativní, neboť alespoň obdrží od dotyčného orgánu nebo instituce úplné vysvětlení jejich kroků nebo omluvu. Například:

- Evropská komise rychle a konstruktivně napravila chybu, která původně vedla k odmítnutí předběžného návrhu německého poradce z důvodu překročení lhůty pro podání. Tento předběžný návrh byl vybrán a po zásahu veřejného ochránce práv stěžovatel získal pro přípravu plného návrhu stejnou lhůtu jako další iniciátoři. (221/2004/GG)
- Komise poskytla užitečné vysvětlení příslušného právního rámce ve věci tvrzení jedné řecké pojišťovny, že Komise nebyla schopna zajistit správnou transpozici určitých směrnic do řecké národní legislativy. Ředitel pojišťovny písemně poděkoval evropskému veřejnému ochránci

práv za jeho šetření, které obrátilo jeho pozornost na otevřené možnosti podniknutí dalších akcí v dané věci. (841/2003/(FA)OV)

I když veřejný ochránce práv nezjistí nesprávný úřední postup, může zjistit, jak může instituce nebo orgán v budoucnu zlepšit kvalitu své správy. V takových případech veřejný ochránce práv učiní další poznámku, jak tomu bylo např. v následujících případech:

- Evropský veřejný ochránce práv potvrdil, že Komise na základě výjimek stanovených v pravidlech pro přístup k dokumentům právem zamítla přístup k některým dokumentům o vyjednávání Světové obchodní organizace (WTO). Tyto dokumenty si vyžádala ekologická organizace Přátelé Země. Vzhledem k očekáváním mnohých občanů, že v této významné oblasti dojde k větší otevřenosti, veřejný ochránce práv zajistil, aby Komise zvážila další prostředky, které by mohly zvýšit transparentnost těchto jednání v očích občanů a tak usnadnit přístup veřejnosti k jednáním mezi stranami. (1286/2003/JMA)
- Po stížnosti zaslané evropskému veřejnému ochránci práv Evropský parlament vysvětlil jednomu španělskému občanu, proč byla zamítnuta jeho žádost o pracovní stáž. V zájmu podpory vyšších standardů správy veřejný ochránce práv poznamenal, že Parlament by mohl zvážit zveřejnění konkrétnějších informací o kritériích posuzování žádostí o pracovní stáže. Rovněž navrhl, aby Parlament zvážil přehodnocení svých pravidel tak, aby bylo jasné, že jmenný seznam osob, které přijmou nabídku pracovní stáže, je veřejným dokumentem. (821/2003/JMA)
- Zakladateli německé organizace na ochranu práv zvířat byl upřen přístup k určitým částem návrhu pracovní zprávy Potravinového a veterinárního úřadu Komise. Veřejný ochránce práv sice souhlasil s rozhodnutím Komise odmítnout takový přístup, ale poznamenal, že by bylo užitečné oddělit veřejné informace od důvěrných v takové míře, jak je to jen prakticky možné. Prohlásil, že by to mohlo zjednodušit udělování částečného přístupu. Komise nato potvrdila, že její pravidla o přístupu k dokumentům vedla k jasnějšímu oddělení důvěrných a veřejných dokumentů. (1304/2003/PB)

Případy uzavřené institucí a smírným řešením

Vždy, kdy je to možné, se veřejný ochránce práv snaží dosáhnout pozitivního výsledku, který uspokojí stěžovatele i instituci, vůči níž je stížnost vznesena. Spolupráce orgánů a institucí Společenství je nezbytná pro dosažení takových výsledků, které pomohou posílit vztahy mezi institucemi a občany a vyhnout se potřebě nákladných a časově náročných soudních sporů.

V průběhu roku 2004 bylo 65 případů vyřešeno po podání stížnosti ze strany veřejného ochránce práv v rámci orgánu nebo instituce. Mezi nimi byly následující případy:

- Komise proplatila faktury v celkové výši 17 437 EUR malé německé firmě, která se obrátila na veřejného ochránce práv poté, co poslala dotyčné instituci sedm upomínek. Komise vysvětlila, že zpoždění nastalo vinou technických změn v rozpočtových postupech, a ujistila, že zřízení finančního oddělení vedlo k přezkoumání záležitostí. Poté, co veřejný ochránce práv poukázal na skutečnost, že malé a střední podniky jsou zvláště zranitelné vinou opožděných plateb, Komise rovněž souhlasila s výplatou úroků. (435/2004/GG)
- Krátce poté, co veřejný ochránce práv zahájil šetření, Parlament připustil jednoho italského policistu k výběrovému náborovému řízení v oblasti obecné bezpečnosti. Tento kandidát předtím dvakrát kontaktoval Parlament, aby zpochybnil napadení rozhodnutí o zamítnutí jeho přihlášky a poukazoval na skutečnost, že svou téměř pětiletou praxí by měl splňovat příslušná kritéria. Veřejnému ochránci práv si stěžoval poté, co Parlament nereagoval. (1600/2003/ADB)

Když veřejný ochránce práv zjistí nesprávný úřední postup, snaží se vždy zajistit pokud možno smírné řešení. V některých případech lze dospět ke smírnému řešení, pokud dotyčný orgán nebo instituce nabídnou stěžovateli finanční kompenzaci. Jakékoliv takové nabídky jsou činěny *ex gratia*, tj. bez přiznání právní odpovědnosti a vytvoření precedentu.

V roce 2004 bylo navrženo 12 smírných řešení. Pět případů bylo uzavřeno po dosažení smírného řešení (včetně 2 případů, kdy návrh byl podán v roce 2003). Ke konci roku 2004 bylo stále otevřeno 11 návrhů. K případům smírného řešení patřily v roce 2004 následující:

- Případ, kdy stěžovatel získal od Komise přístup k výsledkům své řidičské zkoušky. Tento stěžovatel se ucházel o pomocný pracovní poměr jako řidič ve službách Komise a neúspěšně žádal o zveřejnění svých výsledků poté, co mu bylo sděleno, že ve zkoušce neuspěl. Veřejný ochránce práv shledal, že Komise neuvedla žádné důvody, proč by stěžovatel neměl mít přístup ke svým vlastním výsledkům. (1320/2003/ELB)
- Případ, v němž Komise poskytla organizaci Corporate Observatory Europe, evropské výzkumné a vlivové skupině, seznam dokumentů, které se týkají jednání Světové obchodní organizace (WTO) o investicích. Stěžovatel, jehož žádost o příslušné dokumenty byla příliš obecná, tedy obdržel informace, jak podat přesnější žádost. (415/2003/TN)

Kritické poznámky, návrhy doporučení a zvláštní zprávy

Pokud není možné dosáhnout smírného řešení, může evropský veřejný ochránce práv případ uzavřít kritickou poznámkou nebo předložit doporučení.

Kritická poznámka je použita v případě, že dotyčná instituce už není schopná se vyhnout nesprávnému úřednímu postupu, tento nesprávný úřední postup nebude mít obecné důsledky a nenastává potřeba následné aktivity ze strany veřejného ochránce práv. Kritická poznámka je potvrzením stěžovateli, že jeho stížnost je oprávněná, a ukazuje dotyčnému orgánu nebo instituci, co učinily špatně, tak aby se v budoucnu vyvarovaly nesprávných úředních postupů. V roce 2004 učinil evropský veřejný ochránce práv 36 kritických poznámek. Například:

- Veřejný ochránce práv kritizoval Parlament za nepřijetí adekvátních opatření na podporu účinného dodržování pravidel kouření v jeho objektech. Toto následovalo po stížnosti jednoho dánského úředníka ve službách Parlamentu. Veřejný ochránce práv poukázal na skutečnost, že ve světle možných negativních účinků pasivního kouření by Parlament měl věnovat této záležitosti zvláštní pozornost, neboť s tím souvisí také možná problematika právní odpovědnosti v této věci. (260/2003/OV)
- Evropský veřejný ochránce práv vyjádřil politování nad postojem Komise k případu náboru švédského občana. Komise odmítla přezkoumat stěžovatelovo zařazení, které veřejný ochránce práv shledal jako nespravedlivé. Dodal, že skutečnost, že se Komise nevyjádřila k údajnému internímu nedorozumění ohledně dostupnosti této pozice, nebyla v souladu s jejími závazky podle práva EU. (1435/2002/GG)
- Evropský veřejný ochránce práv kritizoval Úřad pro výběr pracovníků Evropských společenství (EPSO) za neschopnost řádně odůvodnit své rozhodnutí vést písemnou korespondenci s kandidáty ve veřejném výběrovém řízení pouze v angličtině, francouzštině nebo němčině. Stěžovatel měl za to, že toto rozhodnutí porušuje zásadu rovnosti úředních jazyků a pracovních jazyků, obsaženou v příslušných pravidlech. Vzhledem k tomu, že šlo o stížnost „*actio popularis*“, veřejný ochránce práv konstatoval, že není vhodné usilovat o smírné řešení. (2216/2003/MHZ)

Pro orgány a instituce je důležité sledovat kritické poznámky veřejného ochránce práv, usilovat o řešení nevyjasněných problémů a v budoucnu se vyvarovat nesprávných úředních postupů. V roce 2004 Komise informovala veřejného ochránce práv o následných opatřeních ohledně 11 kritických poznámek včetně:

- omluvy a dalšího sledování zmíněných případů poté, co veřejný ochránce práv kritizoval skutečnost, že nebylo poskytnuto přesvědčivé vysvětlení, proč nebyla téměř dva roky podniknuta žádná akce. To následovalo po dvou stížnostech ohledně státní podpory poskytnuté portugalskou vládou, čemuž se podle stěžovatele Komise náležitě nevěnovala. (2185/2002/IP)
- vyjádření politování nad tím, že stěžovatelova očekávání nebyla podána písemně a adekvátním a jednoznačným způsobem, a potvrzení toho, že došlo k jasnější formulaci zásad řádné

správy. Veřejný ochránce práv předtím kritizoval Komisi za odmítnutí proplacení nákladů, odhadovaných na 170 000 EUR, za sekretářské služby, poskytnuté jedním nizozemským institutem. (1986/2002/OV)

V případech, kdy nesprávné úřední postupy jsou obzvlášť závažné nebo mají obecné dopady, nebo pokud dotyčná instituce je stále schopna vyloučit nesprávné úřední postupy, veřejný ochránce práv obvykle vytvoří doporučení. Dotyčný orgán nebo instituce musí poskytnout veřejnému ochránci práv podrobné zdůvodnění do tří měsíců.

V průběhu roku 2004 bylo podáno 17 návrhů doporučení. Navíc pět návrhů doporučení z roku 2003 vedlo k přijetí rozhodnutí v roce 2004. V průběhu roku bylo uzavřeno sedm případů poté, co návrhy doporučení byly přijaty příslušnou institucí. Jeden případ vyústil ve zvláštní zprávu Evropskému parlamentu. Pět případů bylo uzavřeno z jiných důvodů. Koncem roku 2004 bylo stále posuzováno devět návrhů doporučení. K návrhům přijatým v roce 2004 patřily tyto:

- Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF) podal podrobné vysvětlení poté, co jej veřejný ochránce práv požádal o přezkoumání jeho šetření tzv. případu „Blue Dragon“. Šetření evropského veřejného ochránce práv odhalilo řadu skutečností, které vzbuzovaly obavy ohledně přiměřenosti šetření úřadu OLAF ve věci obvinění vznesených vedoucími pracovníky společnosti Blue Dragon. Vzhledem k informacím, které OLAF poskytl o probíhajícím šetření ze strany Komise, veřejný ochránce práv shledal, že by nebylo rozumné, aby OLAF obnovil své vlastní šetření. (1769/2002/(IJH)ELB)
- Komise přiznala čistě na základě ex gratias náhradu ve výši 21 000 EUR jedné malé firmě ve Spojeném království poté, co veřejný ochránce práv zjistil, že neposkytla této firmě dostatek času na přípravu návrhu v rámci smlouvy o výzkumu a vývoji. To ve svých důsledcích vedlo k situaci, kdy návrh byl shledán nezpůsobilým z důvodu chyby, kterou obsahoval. Komise zdůraznila, že její snahou je nepoškozovat malé a střední podniky, a znala, že výjimečné okolnosti ztížily navrhovateli možnost řádně dostat smlouvě. (1878/2002/GG)
- Po zásahu veřejného ochránce práv OLAF předal stěžovatelce tři dokumenty a vysvětlil jí, že další dokumenty, o které požádala, neexistují. Stěžovatelka, pracovnice Ústavu transuranových prvků (ITU) v Karlsruhe, si tyto dokumenty vyžádala jako součást šetření svého podezření o vážných nesrovnalostech v činnosti ITU. (220/2004/GG)

Pokud orgán nebo instituce Společenství dostatečně nereagují na návrh doporučení, evropský veřejný ochránce práv může podat zvláštní zprávu Evropskému parlamentu. Je to jeho poslední zbraň i poslední zásadní krok, který ve věci podniká, neboť přijetí usnesení a výkon pravomocí jsou věci politické úvahy Parlamentu. V roce 2004 byla podána jedna zvláštní zpráva:

- Evropský veřejný ochránce práv podal zvláštní zprávu Parlamentu poté, co Komise neposkytla souvislé a přesvědčivé vysvětlení rozdílů v zařazení referentů pro styk s tiskem ve svých delegacích v třetích zemích a odmítla návrh doporučení, aby znovu zvážila svá pravidla zařazení pracovních míst. Občan Pákistánu, který pracoval jako tiskový a informační pracovník při delegaci Komise v Islámábádu, uvedl, že jeho zařazení do nižší skupiny je diskriminací na základě jeho národnosti. (OI/2/2003/GG)

Šetření z vlastního podnětu

Veřejný ochránce práv využívá možnosti jednat z vlastního podnětu ve dvou zásadních případech. Zaprvé ji může využít k šetření nesprávného úředního postupu, kdy stížnost podává neoprávněná osoba (tj. kdy stěžovatel není občanem nebo obyvatelem Unie nebo právnickou osobou se sídlem v členském státě). V roce 2004 bylo zahájeno osm šetření z vlastního podnětu včetně šesti na základě stížností podaných před 1. květnem občany zemí, které k tomuto dni vstoupily do Unie. Čtyři z těchto šetření byla uzavřena v průběhu roku. Veřejný ochránce práv může využít práva na šetření z vlastní iniciativy rovněž při řešení domnělých systémových problémů institucí. V průběhu roku bylo s pozitivním výsledkem ukončeno šetření ve dvou takových případech:

- Komise konala v zájmu zkvalitnění správy evropských škol ve snaze určit a vyřešit nejzávažnější slabiny jejich fungování. Veřejný ochránce práv uvítal její reakci na své šetření v zájmu řádné správy těchto škol a zejména její závazek spolupracovat s rodiči. Navíc Komisi pobídl, aby se snažila o to, aby samotné školy v rámci svých základních povinností usilovaly o větší zapojení a získání důvěry rodičů. Veřejný ochránce práv zahájil toto šetření po mnohých stížnostech rodičů žáků těchto škol, v nichž vyjádřili svůj pocit frustrace a nemožnosti zasahovat. (OI/5/2003/IJH)
- Komise na základě šetření veřejného ochránce práv z vlastní iniciativy souhlasila se zavedením interních postupů ve věci stížností, podávaných delegovanými národními odborníky. Poté, co veřejný ochránce poukázal na skutečnost, že Komise neuvedla konečný časový plán činnosti, mu sdělila, že postup při vyřizování stížností by mohl být přijat do března 2005. Delegovaní národní odborníci jsou národní nebo mezinárodní státní zaměstnanci nebo osoby v zaměstnaneckém poměru v soukromém sektoru, kteří dočasně pracují pro evropské instituce. Veřejný ochránce práv zahájil šetření poté, co mu bylo sděleno, že tito odborníci nemusí mít nutně přístup k interním postupům při vyřizování stížností. (OI/1/2003/ELB)

Další analýza

Tyto a jiné případy jsou přezkoumávány v závěrečném oddíle druhé kapitoly Výroční zprávy z následujících tematických pohledů: přístup k dokumentům a ochrana informací, Komise jako „strážkyně Smlouvy“, zakázky a granty, nábor pracovníků a personální záležitosti. Jelikož se téměř 70 % šetření ze strany evropského veřejného ochránce práv týká Komise, tento oddíl končí hodnocením vztahů Komise k veřejnému ochránci práv a stěžovatelům tak, jak se odrážejí v rozhodnutích z roku 2004, a v reakcích Komise během roku reagovala na další poznámky a kritické poznámky. Evropský veřejný ochránce práv upozorňuje Parlament na mnoho případů, kdy Komise mohla reagovat pozitivněji, a uvádí, že by ze strany Parlamentu uvítal iniciativy k pobídnutí Komise, aby ve všech budoucích případech spolupracovala tak dobře, jak to dokázala v naprosté většině případů v roce 2004.

Třetí kapitola zprávy obsahuje shrnutí 59 rozhodnutí z celkového počtu 251 konečných rozhodnutí, učiněných v roce 2004. Tato shrnutí odrážejí celou škálu témat a institucí, které jsou předmětem šetření veřejného ochránce práv a veškeré nálezy jím učiněné. Tyto případy byly vybrány, protože obsahují nová právní zjištění, nové skutečnosti dotýkající se pravomocí a postupů veřejného ochránce práv, popřípadě faktických nálezů obecné důležitosti a zájmu.

Veškerá rozhodnutí veřejného ochránce práv na základě šetření s výjimkou několika málo důvěrných případů, u kterých nelze uspokojivě zajistit utajení, jsou zveřejněna na jeho webové stránce (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) v angličtině a v jazyce stěžovatele, je-li odlišný.

Vztahy s orgány a institucemi Evropské unie

Aby evropský veřejný ochránce práv dosáhl pozitivních výsledků pro občany, nezbytně potřebuje mít konstruktivní pracovní vztahy s orgány a institucemi Evropské unie. Tato spolupráce má formu pravidelných setkání a společných akcí, při nichž veřejný ochránce práv a jeho partneři dosahují lepšího vzájemného pracovního porozumění, zkoumají jak nejlépe hájit a prosazovat práva občanů a identifikují oblasti, ve kterých mohou v budoucnu spolupracovat.

V roce 2004 se evropský veřejný ochránce práv více než 30krát setkal s poslanci a úředníky těchto orgánů a institucí. Při těchto akcích prezentoval svoji činnost a nabízel instrukce, jak nejlépe reagovat na stížnosti a zlepšovat postupy. Tato činnost, která je dalším příkladem aktivní práce evropského veřejného ochránce práv, je součástí dvojí úlohy jeho instituce, tj. jako mechanismu vnější kontroly a prostředku zvyšování kvality správy. Byly zkoumány iniciativy s cílem posílit spolupráci mezi institucemi, zvláště s ohledem na zajištění stavu, kdy každý, kdo by mohl mít důvod stěžovat si veřejnému ochránci práv, získá informace, jak si počínat. Další schůzky se konaly za účelem rokování o prioritách evropského veřejného ochránce práv a nezbytných prostředcích jejich realizace se zvláštním zřetelem na rozpočet instituce.

Evropský veřejný ochránce práv podává výroční zprávy Evropskému parlamentu a pravidelně informuje poslance o své činnosti prostřednictvím výtisků svých publikací v daném roce. V roce 2004 bylo poslancům Evropského parlamentu poskytnuto osm publikací. Mezi evropským veřejným ochráncem práv a Petičním výborem Parlamentu existují plodné pracovní vztahy včetně vzájemného předávání případů tam, kde je to vhodné, a to tak, aby se evropským občanům dostalo co nejúčinnějších služeb. Veřejný ochránce práv také radí stěžovatelům, kteří volají po změnách evropského práva nebo politiky, jak obeslat Parlament peticemi. DE ROSSOVA zpráva o *Výroční zprávě* evropského veřejného ochránce práv za rok 2003 obsahovala návrh, aby se výbor stal plným členem evropské sítě ochránců práv. Ochránce práv tento návrh uvítal a podnikl opatření v zájmu jeho rychlého uskutečnění.

Spolupráce s veřejnými ochránci práv a obdobnými orgány

Úzká spolupráce s partnery na národní, regionální a místní úrovni je klíčovou prioritou evropského veřejného ochránce práv. Pomáhá zajistit, aby stížnosti občanů byly vyřizovány včas a účinně. Stejně důležitá je při mapování důležitých událostí ve světě veřejných ochránců práv, při výměně informací o právu EU a sdílení osvědčených postupů.

Sít'

Evropská síť veřejných ochránců práv, z níž se postupně stal mocný nástroj spolupráce, je pro evropského veřejného ochránce práv nanejvýš důležitá. Do této sítě nyní patří téměř 90 úřadů ve 29 zemích s národní a regionální působností v celé Unii a na národní úrovni v zemích, které požádaly o členství v EU, v Norsku a na Islandu. Existuje účinný mechanismus spolupráce při vyřizování případů. To je zvláště důležité vzhledem ke skutečnosti, že mnoho stěžovatelů se obrací na evropského veřejného ochránce práv v případě problémů s národní, regionální nebo místní správou. V mnoha případech může příslušný národní veřejný ochránce práv poskytnout účinný opravný prostředek. Pokud je to možné, předává evropský veřejný ochránce práv případy přímo národním a regionálním veřejným ochráncům práv nebo stěžovatelům vhodně poradí. V roce 2004 evropský veřejný ochránce práv doporučil 906 stěžovatelům, aby se obrátili na národního nebo regionálního veřejného ochránce práv a v 54 případech předali stížnost přímo příslušnému veřejnému ochránci práv. Veřejní ochránci práv zapojení do této sítě mají rovněž prostředky k tomu, aby mohli informovat občany o jejich právech v rámci evropských právních předpisů a o tom, jak tato práva uplatňovat a bránit.

Evropský veřejný ochránce práv na požádání rovněž pomáhá národním a regionálním ochráncům v jejich šetření tak, že odpovídá na dotazy o právních předpisech EU nebo postupuje dotazy příslušným orgánům a institucím EU. V roce 2004 byly obdrženy dotazy od regionálního veřejného ochránce práv ve Venetu (Itálie), irského veřejného ochránce práv a veřejného ochránce práv na Kypru.

Sít' se stejně tak věnuje i výměně zkušeností a osvědčených postupů. Tomu slouží semináře a setkání, pravidelný informační bulletin, elektronické diskusní fórum a každodenní elektronické zpravodajství. Přípravy na pátý seminář národních veřejných ochránců práv z členských států a kandidátských zemí byly zahájeny v roce 2004, kdy se evropský veřejný ochránce práv a jeho nizozemský protějšek Roel FERNHOUT třikrát setkali, aby zajistili úspěch semináře, který se bude konat v Haagu v září 2005. Bulletin *European Ombudsmen - Newsletter* v roce 2004 dále sloužil jako velmi cenný nástroj výměny informací o právu EU a osvědčených postupech. Dvě vydání z dubna a října se věnovala např. tématice nové evropské ústavy a jejího významu pro veřejné ochránce práv, problémům občanů, kteří hodlají využít svého práva na volný pohyb, a překážkám, kterým musí čelit lidé s postižením. Co se týče elektronického diskusního fóra evropského veřejného ochránce práv, tento dokument a diskusní fóra se v průběhu roku rozběhly a umožnily úřadům výměnu informací pomocí otázek a odpovědí. Bylo zahájeno několik zásadních diskusí o širokém okruhu témat, od televizního zpravodajství o veřejném ochránci práv po právo veřejných ochránců práv navštěvovat vězení, a většina národních úřadů přispěla k jednomu či více bodům diskuse. Elektronický zpravodaj veřejného ochránce práv, *Ombudsman Daily News*, byl vydáván každý pracovní den včetně článků, tiskových zpráv a oznámení z úřadů ve všech zemích v této síti.

V roce 2004 došlo k dalšímu zintenzivnění spolupráce v rámci této sítě následkem informačních návštěv evropského veřejného ochránce práv v členských státech a žadatelských zemích. Veřejní ochránce práv v celé Evropě při přípravě těchto návštěv poskytli neocenitelnou pomoc při systematické organizaci obsažných setkání veřejných ochránců práv za účelem hledání nových způsobů spolupráce pro blaho občanů. Od svého nástupu do funkce v dubnu 2003 do konce roku 2004 evropský veřejný ochránce práv navštívil všech 25 členských států.

Setkání

V průběhu roku přesáhlo úsilí evropského veřejného ochránce práv o spolupráci s jeho partnery rámec činnosti evropské sítě veřejných ochránců práv. Jako aktivní člen mnoha organizací veřejných ochránců práv se zúčastnil konferencí v Evropě i mimo ni včetně osmé světové konference Institutu mezinárodního ombudsmana (IOI) v kanadském Quebec City. Snažil se účastnit akcí pořádaných národními a regionálními veřejnými ochránci práv, nebo zajistit přítomnost zástupců svého úřadu na těchto akcích. V rámci své činnosti na podporu právního státu, respektování lidských práv a řádné správy se evropský veřejný ochránce práv v roce 2004 zúčastnil mnoha akcí zejména v Turecku a Srbsku a Černé Hoře, jejichž cílem bylo založit nové instituce veřejných ochránců práv. V tomto ohledu evropský veřejný ochránce práv pokračoval v úsilí zpřístupnit bulletin *European Ombudsmen – Newsletter*, elektronické diskusní fórum a denní zpravodajství širšímu publiku v evropském regionu IOI.

Komunikační činnosti

Prvořadým cílem snah evropského veřejného ochránce práv o konstruktivní spolupráci s orgány a institucemi EU a se svými protějšky je zajistit co nejlepší služby občanům. Klíčem k dosažení tohoto cíle je posilování povědomí občanů o jejich právech a zejména o právu podávat stížnosti evropskému veřejnému ochránci práv. V průběhu roku bylo v tomto ohledu učiněno mnoho.

Evropský veřejný ochránce práv v roce 2004 zvýšil frekvenci svých návštěv členských států a přístupujících a žadatelských zemí. Na každé návštěvě se setkával s občany, potenciálními stěžovateli, zástupci správních orgánů, členy soudcovských sborů a významnými politiky. Tyto návštěvy byly výborným způsobem zvyšování povědomí občanů o jejich právech. Navíc pomáhaly zvýraznit práci evropského veřejného ochránce práv v očích klíčových zástupců soudní, zákonodárné a výkonné moci na národní a regionální úrovni a dále obohatily plodnou spolupráci mezi evropským veřejným ochráncem práv a jeho protějšky z členských států a kandidátských zemí. Podpora úřadů veřejných ochránců práv ve zmíněných zemích i úřadů Evropského parlamentu a zastoupení a delegací Evropské komise byla důležitým příspěvkem k úspěšnosti těchto návštěv.

Kromě akcí během těchto neformálních návštěv evropský veřejný ochránce práv a jeho spolupracovníci v průběhu roku vystoupili na více než 70 konferencích, setkáních a diskusních skupinách po celé Evropě a diskutovali o tématech jako například úsilí EU o komunikaci s občany, Ústava pro Evropu a práva osob s postiženími. Tato setkání pomohla zvýšit povědomí o práci evropského veřejného ochránce práv u potenciálních stěžovatelů i zainteresovaných občanů.

V roce 2004 došlo ke zvýšení mediální aktivity a tiskové zprávy byly vydávány v průměru každých 11 dní. Evropský veřejný ochránce práv dal přes 40 rozhovorů novinářům tištěných, audiovizuálních a elektronických sdělovacích prostředků ve Štrasburku, Bruselu a během svých informativních návštěv v terénu. Svou práci prezentoval a na dotazy odpovídal také na tiskových konferencích, brífincích, setkáních a pracovních obědech.

Během celého roku byly materiály o práci evropského veřejného ochránce práv široce distribuovány, zejména pak při dnech otevřených dveří, které Evropský parlament pořádal v květnu. Bruselský den otevřených dveří 1. května byl využit pro vydání letáku *The European Ombudsman – At a glance* ve 24 jazycích a jeho formulář a brožura o stížnostech byla krátce po rozšíření k dispozici ve všech jazycích Smlouvy. Výroční zpráva evropského veřejného ochránce práv byla poprvé k dispozici ve 20 jazycích, přístup k ní dále rozšířila uživatelsky přívětivá publikace *Výtah a statistiky*.

Všechny tyto publikace byly k dispozici na webové stránce evropského veřejného ochránce práv společně s rozhodnutími, tiskovými zprávami, statistikami a podrobnostmi o jeho komunikační činnosti, které byly zveřejňovány v pravidelných intervalech. Webová stránka (<http://www.euro-ombudsman.eu.int>) byla během roku změněna z lingvistického hlediska a na jejích domovských a navigačních stránkách přibýlo ke stávajícím 11 jazykům 10 nových – devět jazyků nových členských států EU a irština.

Přípravy na 10. výročí

S ohledem na 10. výročí své instituce v roce 2005 evropský veřejný ochránce práv uspořádal seminář ve Štrasburku, jehož se zúčastnily osobnosti, které hrály důležitou úlohu při jejím založení. Tento „Seminář zakladatelů“ vyústil v živou diskusi a poskytl hodnotné informace o vzniku, založení a raném vývoji této instituce. Očekává se, že v roce 2005 bude vydána publikace k 10. výročí, inspirovaná poznatky „Semináře zakladatelů“.

Interní vývoj

V prvních čtyřech měsících roku 2004 veřejný ochránce práv navázal na práci vykonanou v posledních letech při přípravě jeho úřadu na rozšíření. Díky mimořádnému úsilí byla tato instituce k 1. květnu vybavena pro vyřizování stížností občanů 25 členských států v 21 jazycích Smlouvy.

Počet pracovních míst vytvořených veřejným ochráncem práv vzrostl z 31 v roce 2003 na 38 v roce 2004 tak, jak předpokládal víceletý rozpočtový plán, přijatý Parlamentem v roce 2002. Tento plán zabezpečil postupné zřizování nových pracovních míst v souvislosti s rozšířením v letech 2003–2005. V rozpočtu na rok 2005 přijatém rozpočtovými orgány v prosinci 2004 se předpokládá zvýšení na 51 pracovních míst.

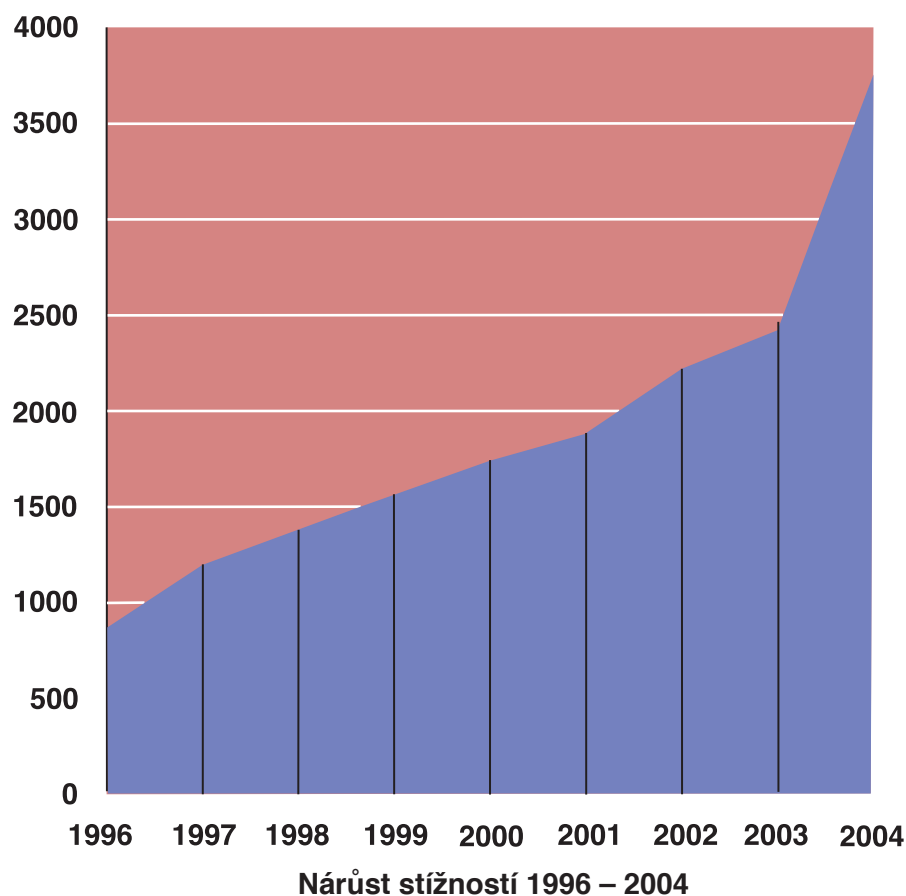
V průběhu roku se stala plně funkční databáze stížností veřejnému ochránci práv a umožnila jeho úřadu úspěšně čelit problémům v podobě bezprecedentního nárůstu počtu stížností a rozšíření počtu jazyků. Ve spojení s lepším rozmístěním pracovníků a pokračující modernizací informačně-technologické struktury úřadu tyto iniciativy v roce 2004 umožnily zkvalitnění služeb občanům.

STATISTIKY

1 PŘÍPADY VYŘÍZENÉ BĚHEM ROKU 2004

1.1 CELKOVÝ POČET PŘÍPADŮ V ROCE 2004	4 048
– šetření neuzavřená do 31. 12. 2003	183 ¹
– stížnosti čekající na rozhodnutí o přípustnosti k 31. 12. 2003.....	131
– stížnosti přijaté v roce 2004	3 726
– vlastní iniciativy evropského veřejného ochránce práv.....	8

¹

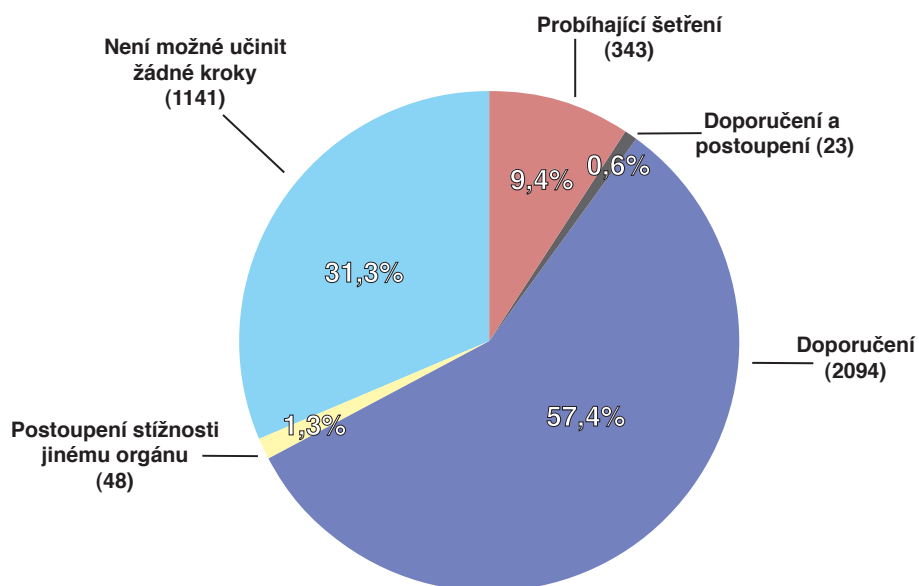
Z toho čtyři šetření z vlastní iniciativy evropského veřejného ochránce práv a 179 šetření na základě stížností.

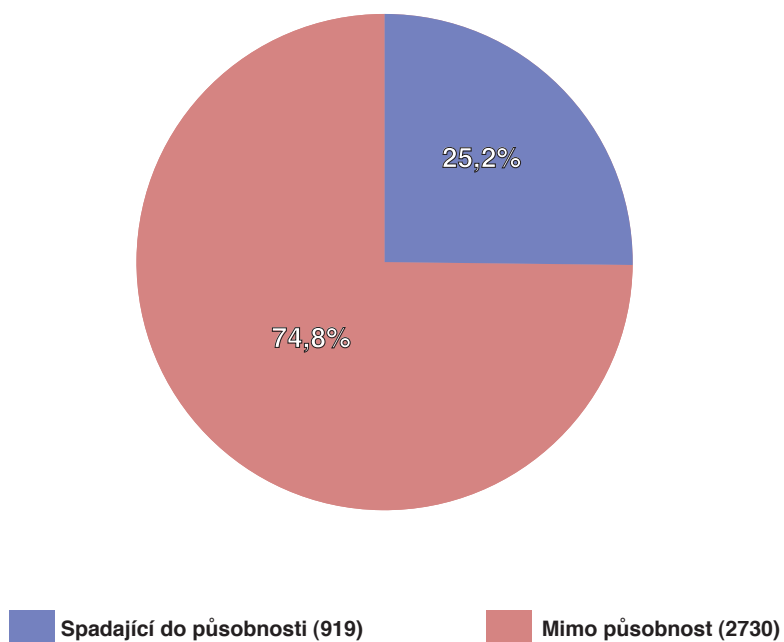
1.2 DOKONČENÁ POSOUZENÍ PŘÍPUSTNOSTI / NEPŘÍPUSTNOSTI.....94,6%

1.3 KLASIFIKACE STÍŽNOSTÍ

1.3.1 Podle typů kroků učiněných evropským veřejným ochráncem práv ve prospěch stěžovatelů

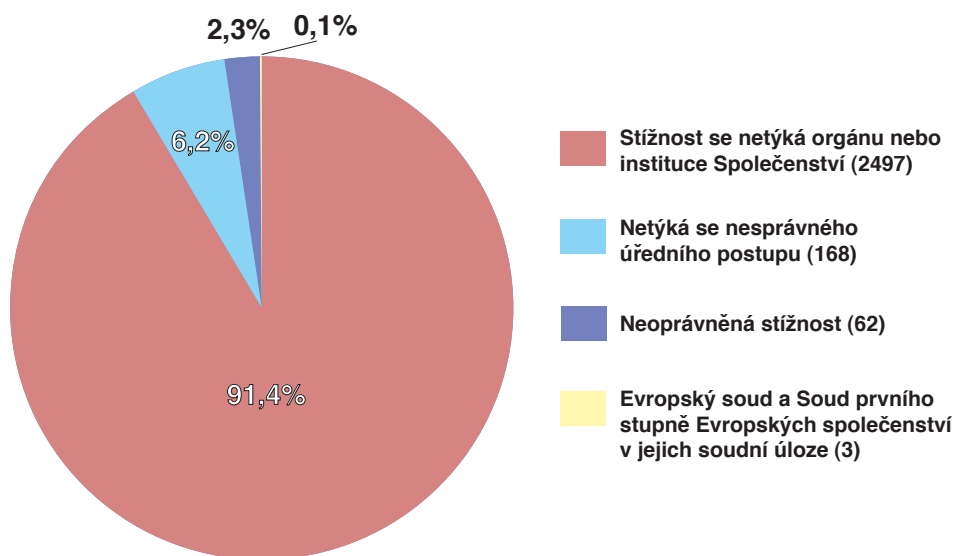

1.3.2 Podle mandátu evropského veřejného ochránce práv

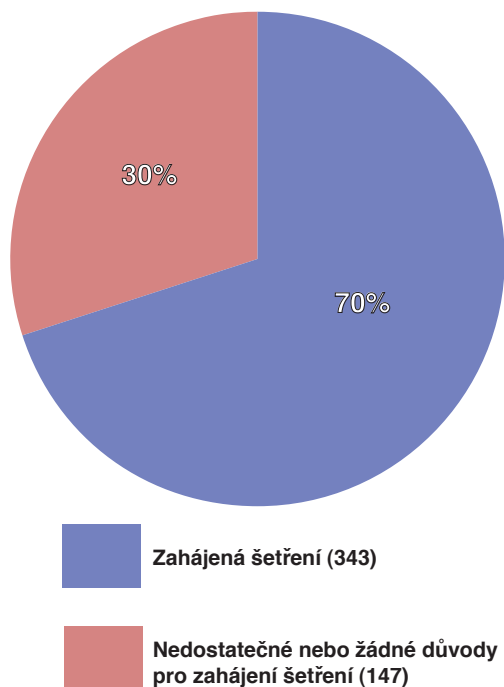

MIMO PŮSOBNOST

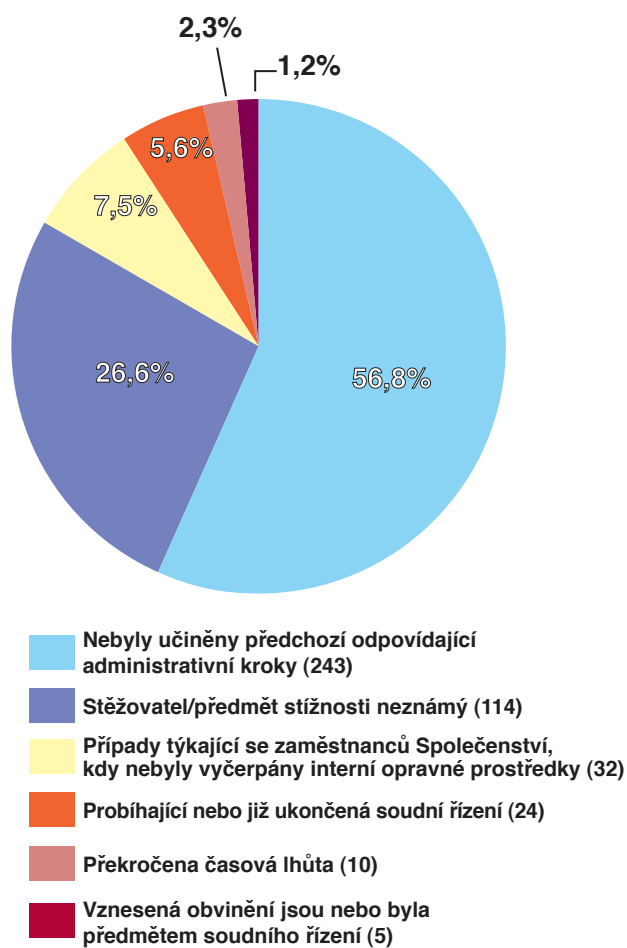

SPADAJÍCÍ DO PŮSOBNOSTI

Přípustné stížnosti

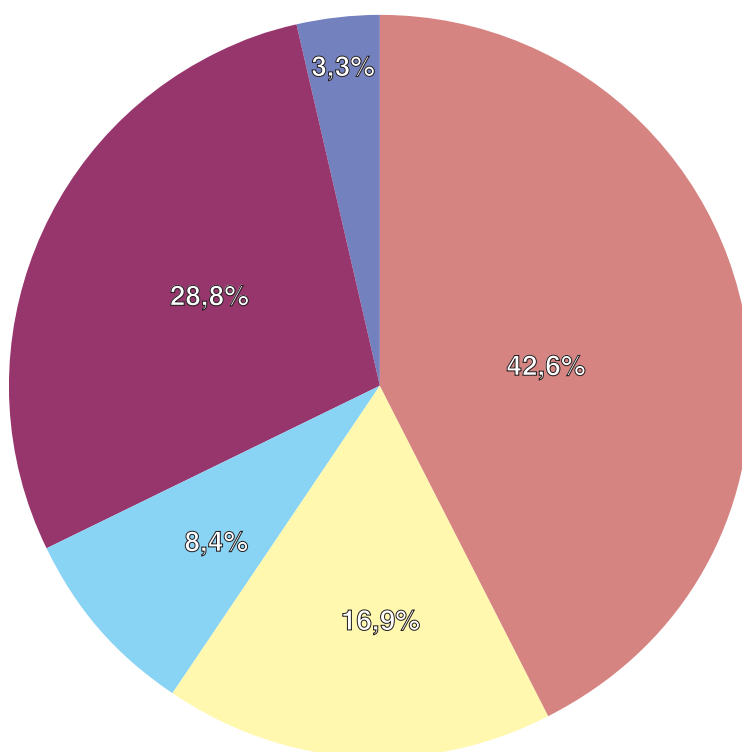

Nepřípustné stížnosti

2 POSTOUPENÍ STÍŽNOSTI JINÉMU ORGÁNU A DOPORUČENÍ

Doporučení obrátit se na jiného veřejného ochránce práv nebo předložit petici regionálnímu nebo národnímu parlamentu (906)

Doporučení obrátit se na Evropskou komisi (359)

Doporučení předložit petici Evropskému parlamentu (179)

Doporučení obrátit se na jiný orgán (613)

Předání stížnosti jinému orgánu (71)

Evropskému parlamentu (13)

Evropské komisi (4)

Národnímu nebo regionálnímu veřejnému ochránci práv (54)

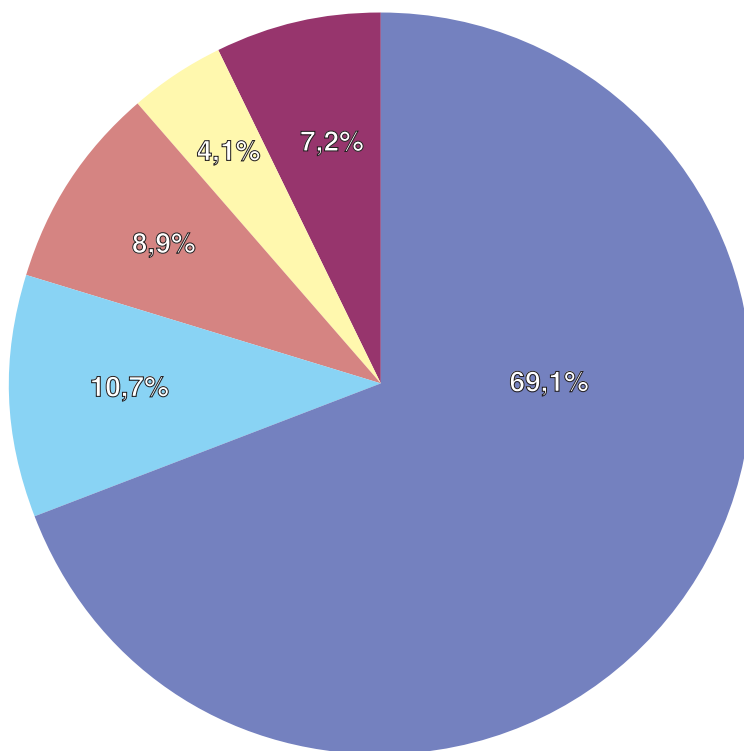

3 PŘÍPADY VYŘÍZENÉ V ROCE 2004 534

V roce 2004 se evropský veřejný ochránce práv zabýval 534 šetřeními, 351 šetření bylo zahájeno v roce 2004 (z toho osm bylo z vlastní iniciativy) a 183 nebylo ukončeno k 31. 12. 2003.

3.1 INSTITUCE A ORGÁNY, KTERÝCH SE ŠETŘENÍ TÝKALO

(V některých případech se šetření týkalo dvou i více institucí nebo orgánů)

Evropská komise (375)

Evropský úřad pro výběr pracovníků (58)

Evropský parlament (48)

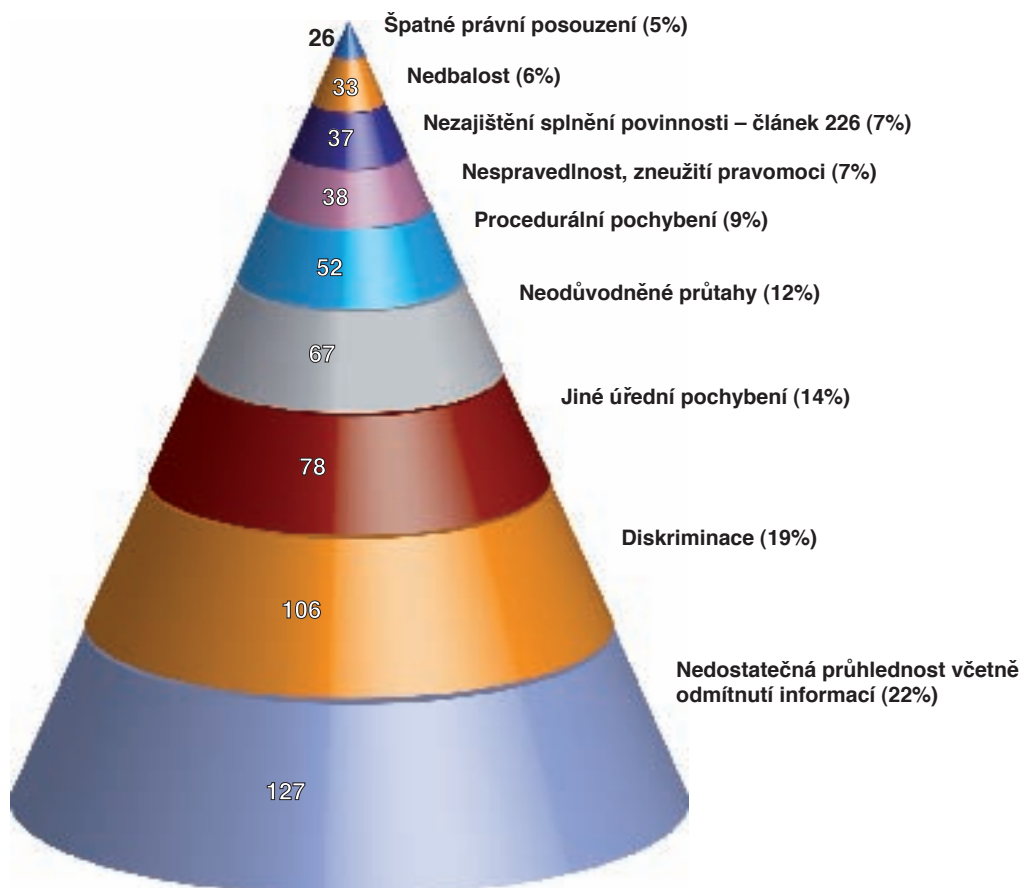
Rada Evropské unie (22)

Ostatní (39):

Evropská investiční banka	(7)
Evropský úřad pro boj proti podvodům (OLAF)	(5)
Výbor regionů Evropské unie	(5)
Evropská centrální banka	(4)
Soudní dvůr Evropských společenství	(3)
Evropský účetní dvůr	(3)
Hospodářský a sociální výbor	(3)
Evropské středisko pro sledování rasismu a xenofobie	(2)
Evropský úřad pro bezpečnost potravin	(1)
Policejní mise Evropské unie v Bosně a Hercegovině	(1)
Eurojust	(1)
Europol	(1)
Publikační úřad Evropských společenství	(1)
Evropský ústav pro vysoké školy	(1)
Evropská agentura pro životní prostředí	(1)

3.2 TYP ÚDAJNÉHO NESPRÁVNÉHO ÚŘEDNÍHO POSTUPU

(V některých případech se jedná o dva typy nesprávného úředního postupu)

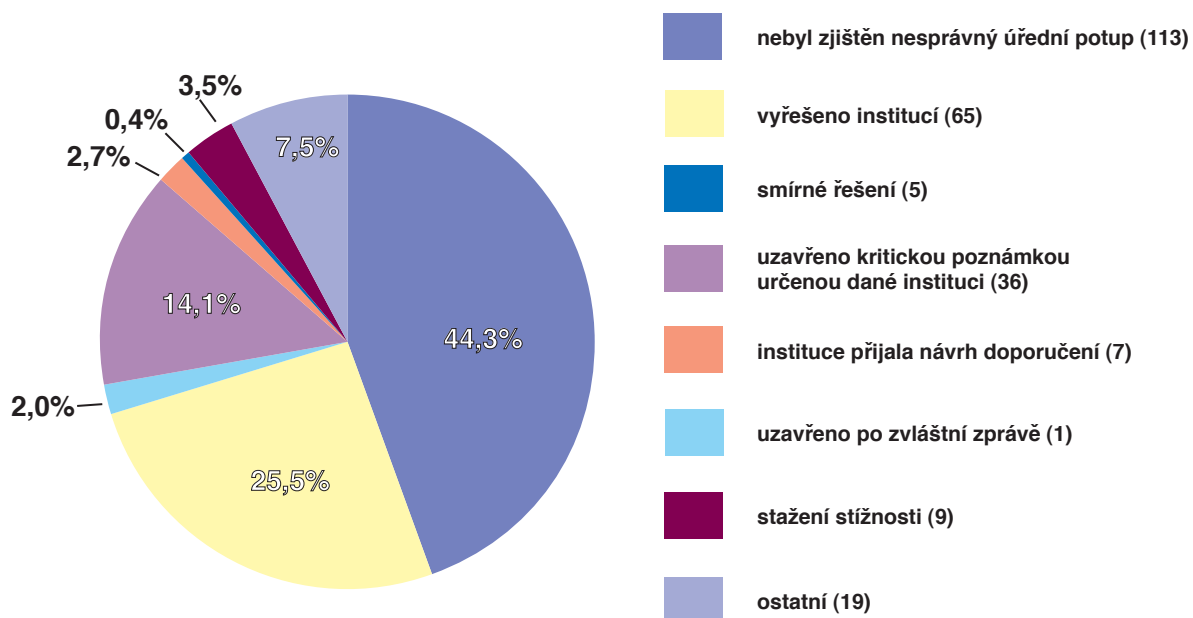
3.3 NÁVRHY NA SMÍRNÁ ŘEŠENÍ, NÁVRHY DOPORUČENÍ A ZVLÁŠTNÍ ZPRÁVY PŘEDLOŽENÉ V ROCE 2004

– návrhy na smírná řešení	12
– návrhy doporučení	17
– zvláštní zprávy	1

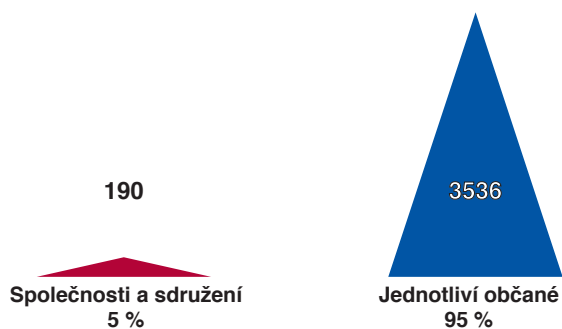
3.4 ŠETŘENÍ UZAVŘENÁ ODŮVODNĚNÝM ROZHODNUTÍM..... 251²

(Šetření může být uzavřeno z jednoho nebo více následujících důvodů)

4 PŮVOD STÍŽNOSTÍ REGISTROVANÝCH V ROCE 2004

4.1 ZDROJ STÍŽNOSTÍ

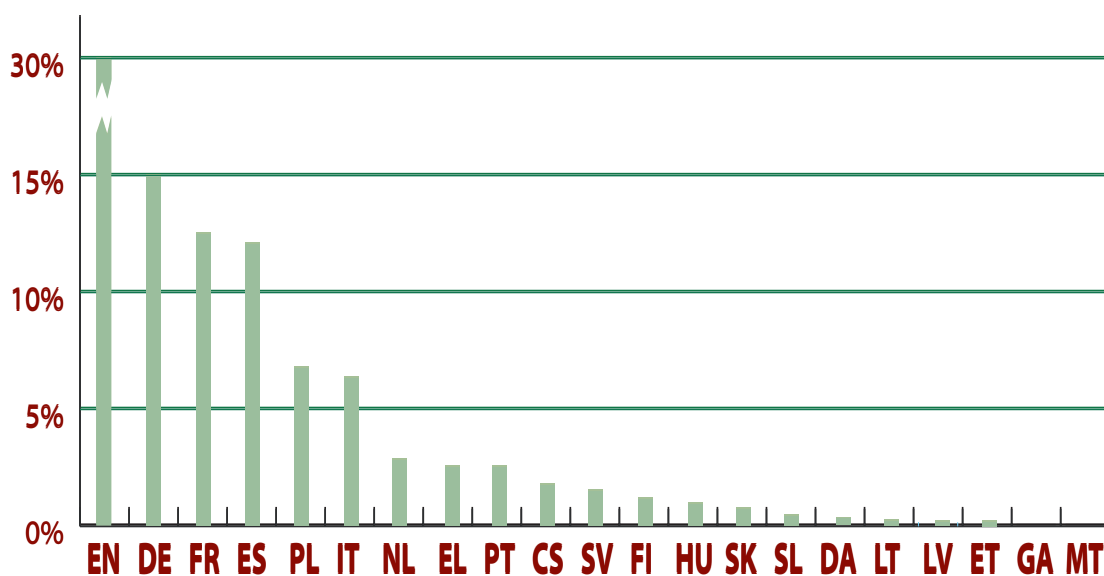

²

Z toho čtyři proběhla na základě vlastní iniciativy veřejného ochránce práv.

4.2 JAZYKOVÉ ROZVRŽENÍ STÍŽNOSTÍ

4.3 ZEMĚPISNÝ PŮVOD STÍŽNOSTÍ

Země	Počet stížností	% stížností	% obyvatelstva EU	Míra ³
 Malta	38	1,0	0,1	11,7
 Lucembursko	40	1,1	0,1	10,9
 Kypr	59	1,6	0,2	10,0
 Belgie	268	7,2	2,3	3,2
 Slovinsko	38	1,0	0,4	2,3
 Finsko	73	2,0	1,1	1,7
 Irsko	53	1,4	0,9	1,6
 Řecko	129	3,5	2,4	1,4
 Španělsko	482	12,9	9,2	1,4
 Portugalsko	116	3,1	2,3	1,4
 Slovensko	52	1,4	1,2	1,2
 Česká republika	98	2,6	2,2	1,2
 Švédsko	84	2,3	2,0	1,2
 Rakousko	69	1,9	1,8	1,1
 Polsko	285	7,6	8,3	0,9
 Dánsko	32	0,9	1,2	0,7
 Německo	464	12,4	18,0	0,7
 Nizozemí	88	2,4	3,5	0,7
 Maďarsko	53	1,4	2,2	0,6
 Litva	18	0,5	0,8	0,6
 Estonsko	7	0,2	0,3	0,6
 Francie	303	8,1	13,5	0,6
 Itálie	269	7,2	12,6	0,6
 Lotyšsko	9	0,2	0,5	0,5
 Spojené Království	195	5,2	13,0	0,4
ostatní	404	10,9		

3

Toto číslo bylo vypočteno vydělením procenta stížností procentem obyvatelstva. Hodnota vyšší než 1 ukazuje, že země podává veřejnému ochránci práv více stížností než lze očekávat vzhledem k počtu jejích obyvatel. Všechny procentuální údaje v tabulce shora byly zaokrouhleny na jedno desetinné místo.

JAK KONTAKTOVAT EVROPSKÉHO VEŘEJNÉHO OCHRÁNCE PRÁV

POŠTOU

The European Ombudsman
1, avenue du Président Robert Schuman
B.P. 403
67001 Strasbourg Cedex
France

TELEFONICKY

+33 3 88 17 23 13

FAXEM

+33 3 88 17 90 62

E-MAILEM

euro-ombudsman@europarl.eu.int

NA WEBOVÝCH STRÁNKÁCH

<http://www.euro-ombudsman.eu.int>

PRODEJ A PŘEDPLATNÉ

Placené publikace, které vydává Úřad pro úřední tisky, je možné zakoupit v našich prodejních místech po celém světě.

Jaký je postup pro získání té či oné publikace?

Jakmile si opatříte seznam prodejních míst, vyberte si vhodnou prodejnu a objednejte si požadovanou publikaci.

Jak si opatříte seznam prodejních míst?

- buď na internetové stránce Úřadu pro úřední tisky
<http://publications.eu.int/>
- nebo o něj můžete požádat faxem na čísle (352) 2929-42758
a obdržíte ho v tištěné podobě.

Úřad pro úřední tisky

Publications.eu.int

ISBN 92-95022-76-9

